

Vervrömd

'E lk het ja zien spook dij e noa-joagen mout.' Dat schrijft Henk Scholte in een van de 34 gedichten in de bundel Vervrömd. Deze redacteur van het Groninger tijdschrift Krödde laat tussen de regels van zijn poëzie zien welk spook hij najaagt. Het leven van een dichter, en niet alleen van dichters, gaat allerm minst over geplaveide wegen.

Henk Scholte schetst een voortdurende haat-liefdeverhouding met de wereld. Hij hecht aan het bestaan, maar heeft ook zo zijn twijfels over de zin van het leven op aarde. Het is soms alsof hij de vraag: waartoe zijn wij op aarde? lijkt te willen beantwoorden. Hij blijft gelukkig niet steken in eenvoudige antwoorden, zoals die in de streektaalpoëzie nogal eens voorkomen. De dichter laat de vraag onbeantwoord, hij laat de lezer zelf de weg zoeken.

In Vervrömd kijkt Henk Scholte met de nodige relativering om zich heen. Hij verbaast zich over kleine dingen die de grootsheid van het bestaan weergeven, zoals in Nijstroade aachte.

...
Ik kiek deur mien roam,
ik zai ol iezerjeude zien rommel
liggen.

Ast regent din is der niks te zain
as dat.

De dichter ziet niet meer dan een binnenplaatsje, maar haalt tegelijkertijd de hele wereld naar voren.

Op een enkel beschrijvend gedicht na, is de bundel heel homogeen opgebouwd. Scholte houdt het thema van de vervreemding goed vast.

De gedichten, die de afgelopen tien jaar in het tijdschrift Krödde verschenen, zijn van behoorlijk niveau. As k dood bin, Sunt ik votgoan bin en Nait verzekerd horen tot de wat zwakkere gedichten. Ze geven de vervreemding op een te voorspelbare manier weer.

De bundel is tweetalig uitgevoerd. Alle gedichten zijn door Carl Heinz Dirks in het Oostfries vertaald. De vertaling maakt voor niet-Groningers de woordenlijsten achterin het boek vaak overbodig. De Oostfriesse versie van Deunen en dreumen heet dan Drömeln un drömen.

De Nacht is kold,
de Welt is old,

'k denk, dat 'k man up Bedde gah,
un duuk för alltied unner.

't Lücht geiht sacht ut,
d'Uul röpt 't lest ut,

'k denk, dat 'k man up Bedde gah,
un drööm mien olle Drömen.

Amenne drööm 'k van 'n Tied,
as de Welt noch gesund was,
amenne drööm 'k van 'n anner
Tied,

as de Welt noch up Stee was.

'k bün nu alleen,
'k bün, die ik bün,

'k denk, dat 'k man up Bedde gah,
un duuk föör alltied unner.

Scholte hoort tot de betere heden-
daagse streektaaldichters. Hij
verwoordt gevoelens op een sfeer-
volle en toegankelijke manier
zonder moraliserend te worden.
De keurig verzorgde bundel is dan
ook een aanwinst voor de dialect-
literatuur.

Vervrömd Grunneger gedichten mit ver-
toalen in t Oostfrais deur Carl Heinz Dirks,
Styx publications, Groningen. 76 pp,
f 29,95.

Eddörk, Postbus 2761,

3500 GT Utrecht.